

ת"פ 50781/04/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 50781-04-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט - סגן הנשיא רועי פרי
המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד יואב שמלה
נגד
הנאשם: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד הילה נאווי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של **תקיפת בת זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירה של **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק ובעבירה של **נהיגה בשכרות** לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי הנאשם והמתלוננת היו בני זוג במועד הרלוונטי לאישום. ביום 18.4.21, לאחר חצות הליל, ברחוב XXXX, הבחין אחר, במתלוננת כשהיא בוכה, שיערה פרוע והאיפור מרוח על פניה, תוך שישבה ברכב מסוג מיצובישי ברחוב. הנאשם שהיה בגילופין אותה עת, עמד מחוץ לרכב והתווכח עם המתלוננת, תוך שדרש לנהוג בו. האחר פנה לנאשם ושאל אם "הכל בסדר" והנאשם השיב בחיוב, תוך שדפק בחוזקה על גג הרכב וגידף את האחר וחברו שהיו במקום. בהמשך החל הנאשם לרדוף אחר האחר וחברו עד שאלו נכנסו לבניין סמוך ובתוך כך מנעו מהנאשם מלהיכנס למקום תוך שהזעיקו את המשטרה. הנאשם המשיך לצעוק על המתלוננת, עד שלבסוף נכנס לרכב, נהג בו ועזב את המקום עם המתלוננת. בהמשך למתואר ביצע הנאשם תאונה עם הרכב, ברחוב XXXX בחולון, שכתוצאה ממנה נפגעה המתלוננת ונגרמו לה חבלות בדמות נפיחות באפה ודימום משפתיה.

באותן נסיבות, החל הנאשם לצעוק ולקלל את המתלוננת, תוך שהיכה באמצעות מרפקו בצווארה.

הנאשם והמתלוננת יצאו מהרכב והנאשם ניגש אליה ומשך בשיערה.

מתנדב מד"א שהוזעק למקום ביקש להפריד בין הצדדים ולהרחיק את הנאשם מהמתלוננת, תוך שהפציר בנאשם כי משטרה הוזעקה למקום.

בתגובה עזב הנאשם את המקום כשהמתלוננת בעקבותיו וכל מספר מטרים משך הנאשם בשיערה של המתלוננת והפילה על הארץ, תוך שגידף אותה: "**בת זונה, שרמוטה, תמותי, מזדיינת עם כל אחד שאת מכירה, את לא יותר מזונה**". משהבחין הנאשם בניידת המשטרה שהגיעה למקום, החל להימלט. במהלך מעצרו של הנאשם, הפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם, השתולל, התפרע וסירב להיאזק ולהעלות לניידת. הנאשם נהג כאמור ברכב, כשהוא שיכור, כך שנמצאו 799 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף מגופו.

3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים וכל צד טען כראות עיניו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

4. **התובע המלומד**, עמד על נסיבות ביצוע העבירות, הפנה לעובדה כי המדובר באירוע מתמשך, כאשר הנאשם תקף את המתלוננת ונהג ברכב, כשהוא שיכור, תוך סיכון ציבור המשתמשים בדרך וסיכון המתלוננת. הנאשם הטיל אימה על המתלוננת ועל עוברי אורח תמימים כאשר פוטנציאל הנזק זועק לשמיים והאירוע יכול היה להסתיים באופן טרגי. הפנה לערכים המוגנים ולפגיעה בהם, הפנה לפסיקה ועתר לקביעת מתחם עונשי הולם הנע בין **8-18 חודשי מאסר**. הפנה לעברו הפלילי של הנאשם ולעברו התעבורתי (ת/1), לנאשם 4 הרשעות קודמות בהתנהגות פרועה במקום ציבורי, הפרת הוראה חוקית, סמים, איומים ותקיפה. הורשע בשנת 2017 בנהיגה תחת השפעת אלכוהול, עקב סירוב לבדיקה. הפנה לתסקירו של שירות המבחן. התובע ציין ברוב הגינותו כי הנאשם עבר הליך טיפולי ומשכך מבקש הוא למקמו בתחתית מתחם העונש ההולם, לאור התהליך החיובי שעבר, ולהשית עליו מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת ופסילת רישיון נהיגה, שלא תפחת משנתיים.

5. **הסנגורית המלומדת**, עשתה ככל שניתן לטובת מרשה. הסנגורית לא הקלה ראש באירוע וחומרותו, תוך שציינה כי הרקע נסוב על בעיית האלכוהול של הנאשם. המדובר באירוע בודד של אלימות בין בני זוג מבחינת עברו של הנאשם, וטענה כי בני הזוג היו שניהם בגילופין. ציינה כי הנאשם רצה להיפרד מהמתלוננת ולא הצליח, ואף שלח לבעל הדירה הודעה כי יפנו את הדירה לפני תום החוזה - **1/ס**. הפנתה לכך שעוד כשהיה הנאשם במעצר התקשר שוב ושוב ליחידה להתמכרויות באשדוד ותיאם לעצמו פגישה. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן ועם הטיפול, משך שנה ומחצה ועבר שינוי מהותי בחייו. ציינה כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו וכשראה את הסרטון (מצלמת הגוף של השוטרים) התמלא בבושה. הנאשם שהה במעצר ממש חודש ו-10 ימים 14.4.21 - 10.6.21 ולאחר מכן שהה ארבעה חודשים באיזוק אלקטרוני ואך לפני חודש ומחצה הוקלו התנאים המגבילים למעצר לילי. הנאשם סובל מפוסט טראומה וקיבל היתר לשימוש בקנביס רפואי - **2/ס**. הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם הנע בין ענישה הצופה פני עתיד לבין של"צ. ביקשה להקל עם הנאשם, ששומר על יציבות תעסוקתית, גם ברכיב הפסילה ולהשית עליו פסילת רישיון נהיגה לתקופה הפחותה משנתיים.

6. כראיה לעונש העידה ההגנה קרוב משפחה של הנאשם, מר נ'ח' המכיר את הנאשם מאז שהיה בן 8 ומשמש כדוד עבורו. העד ציין כי הוא בעל תואר PHD במדעי הבריאות ועוסק בפסיכותרפיה הוליסטית. מודע לקישיו הנפשיים של הנאשם והשליך זאת לתקופת הילדות הלא פשוטה בה גדל הנאשם והאלימות ממנה סבל. העד ציין כי הנאשם מודע לעצמו, מביע חרטה על מעשיו ומחויב לטיפול שעובר.

7. **הנאשם בדברו האחרון, הביע צער וחרטה על מעשיו ונטל אחריות מלאה. "אני לא מאשים את האלכוהול אני מאשים את עצמי. הדברים קרו ברגע אחד ששתייתי ולא הפסקתי לשתות. היום אני מטופל במרכז חוסן באשדוד, קרוב לשנתיים, הייתה לנו ועדה וביקשתי שימשיכו, חתמתי לעוד שנתיים כי אני מרגיש שזה עוזר לי...".**

דין והכרעה

8. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, הערך המוגן שבבסיסן, מידת הפגיעה בערך המוגן ובמדיניות הענישה הנוהגת.

9. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על חומרה רבה. המדובר באירוע מתמשך, במהלכו הנאשם היה בגילופין, התווכח עם המתלוננת בדרישה לנהוג ברכב בו ישבה בוכייה, התעמת עם עוברי אורח שניסו לברר "אם הכל בסדר", גידף ורדף אחריהם, עד שברחו לבנין סמוך והזעיקו את המשטרה. הנאשם לא חדל ממעשיו נכנס לרכב ונהג בו, כשהוא שיכור ברמה גבוהה, 799 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף, תוך סיכון עצמי, סיכון המתלוננת וסיכון משתמשי הדרך האחרים - כאשר התרחיש הצפוי אירע - הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים בעטיה נחבלה המתלוננת. הנאשם צעק על המתלוננת, גידפה תוך שהיכה אותה בצווארה באמצעות מרפקו. הנאשם לא חדל ממעשיו וגם כשהוא והמתלוננת יצאו מהרכב המשיך למשוך בשיערה והפילה על הארץ תוך שגידף אותה במילים קשות. לאחר שהגיעה משטרה למקום, התנגד הנאשם, השתולל והתפרע.

10. עבירות של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקה משכר, הינן עבירות חמורות, שעלולות לגרום לנהוג הרכב לאבד שליטה על רכבו או על מערכתיו, ובתוך כך לגרום לתאונת דרכים ולפגיעה בנפש.

מדינה מתוקנת, החפצה חיים, אינה יכולה להשלים עם התופעה של שתיית אלכוהול או נטילת סמים ונהיגה ברכב, עסקינן בשילוב קטלני המסכן את הציבור ומשתמשי הדרך.

בעניין זה, יפים דבריו של כב' השופט סלים ג'ובראן, מבית המשפט העליון, כפי שנאמרו במסגרת רע"פ 6439/06 קריטי נגד מדינת ישראל (19.10.06): **"נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות"**.

11. לעניין תקיפת המתלוננת, מבחינת הערכים המוגנים, מדובר בערכים של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתוך תא זוגי נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן של עבירות אלה.

הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי מדובר בתקיפה בתוך תא סגור או מערכת זוגית סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא המשפחתי והזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג דא - ראו בין היתר **רע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

בית המשפט העליון שב וקבע כי לאור נפירות של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה הולמת ואף החמרה בענישה - ראו בין היתר **רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07).

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף" - רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.21).

12. לעניין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הערכים המוגנים הינם ערכים של שמירה על שלטון החוק, הסדר הציבורי ושלום הציבור לצד גיבוי אוכפי החוק המבצעים עבודתם נאמנה.

13. במקרה שלפנינו, סבורני כי המדובר במסכת עבריינית אחת, שקיים קשר הדוק בין המעשים, הרקע וההקשר, שכן המדובר במעשים שאירעו בליל אחד על רקע שימוש של הנאשם באלכוהול ורצונו לנהוג ברכבו. משכך, יש להשקיף על מכלול מעשיו של הנאשם, כאירוע כולל אחד - ראו והשוו **ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.4.14); **ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל** (13.9.15).

14. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים לצד הפגיעה בהם, פוטנציאל הנזק והסיכון, לצד מדיניות הפסיקה הנוהגת והמגוונת בעבירות מסוג דא, מצאתי כי מתחמי הענישה אותם הציעו הצדדים ובתוך כך התביעה, הינם מתחמי ענישה מקלים בנסיבות העניין ובתוך כך נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו.

כידוע בית המשפט לא ישים עצמו במקום הצדדים ובטח שלא קטגור לנאשם, עם זאת מצאתי לציין כי המתחם לו עתרה המאשימה בתיק זה הינו מקל, **מבחינת הרף התחתון**, ומשכך, **לא בלי התלבטות**, מצאתי לאמץ מתחם זה **בקירוב**, בנסיבות תיק זה, **כמתחם כולל הנע בין 9 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.**

ראו לעניין זה: רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16); רע"פ 7846/21 אגבאריה נ' מדינת ישראל (16.11.21); רע"פ 5257/19 אבנהיים נ' מדינת ישראל (7.8.19); עפ"ג (מרכז) 38078-06-15 פלוני נ' מדינת ישראל (5.4.16); ע"פ (תל-אביב) 11387-09-18 פלוני נ' מדינת ישראל (7.2.19); עפ"ג 7820-01-21

ג'רדאת נ' מדינת ישראל (11.05.21); עפ"ג (תל-אביב) 11114-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני (12.2.20);
עפ"ג (ירושלים) 58821-06-19 ביטון נ' מדינת ישראל (3.11.19); רע"פ 864/7 אלקין נ' מדינת ישראל
(1.4.18).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

15. הנאשם בן 29, רווק, המתגורר בבית אמו בעיר XXXX, הודה בפתח משפטו, נטל אחריות מלאה על מעשיו, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה, ובמיוחד חסך בהעדת המתלוננת.

16. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, בעבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית וסמים. הרשעתו האחרונה משנת 2020, בגין התנהגות פרועה במקום ציבורי משנת 2017.

לחובת הנאשם עבר תעבורתי הכולל בין היתר הרשעה משנת 2017 בגין **נהיגה בשכרות** עקב סירוב להיבדק בבדיקת נשיפה.

17. הנאשם שהה במעצר מעל לחודש ימים, 4 חודשים באיזוק אלקטרוני ותקופה ניכרת בתנאים מגבילים, ללא הפרות.

18. לתיק הוגש תסקיר מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן, הסוקר את נסיבות חייו של הנאשם. הנאשם סובל מפוסט טראומה והתמכרות לאלכוהול ומקבל טיפול ייעודי בתחום ובעל היתר לשימוש בקנביס רפואי - **2/ס**. הנאשם הינו הבכור בסדר הלידה במשפחת מוצאן, הוריו גרושים ולנאשם אח נוסף. הנאשם ביטא צער והבנה כי במעשיו פגע במתלוננת. שירות המבחן לא חסך בזמן ובאמצעים ויצר קשר עם המתלוננת שציינה כי איננה בקשר עם הנאשם, איננה חוששת מפניו וכי ברצונה שיתקדם הלאה בחייו.

השירות התרשם כי הנאשם גדל במציאות משפחתית מורכבת, שמפאת צנעת הפרט לא אפרט את הדברים ואך אפנה לאמור בתסקיר. הנאשם ניחן בדפוסים אימפולסיביים במצבים בהם חש חוסר אונים או פגיעה, כאשר התנהגותו מתעצמת תוך שימוש באלכוהול. במסגרת צו פיקוח המעצרים הנאשם הופנה ליחידה להתמכרויות באשדוד, הנאשם המשיך את הטיפול והשירות רואה חשיבות, לאור המוטיבציה שמגלה הנאשם, לבכר את הפן השיקומי בתיק זה ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך הנאשם את הטיפול במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול. השירות סבור כי ענישה בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לפגוע בהליך השיקומי כמו גם ענישה בדמות צו של"צ, שתהווה מעמסה על הנאשם במסגרת הטיפול.

19. מעשיו של הנאשם חמורים. המדובר באירוע של שכרות, נהיגה ברכב, בעל פוטנציאל סיכון גבוה, תוך אלימות כלפי המתלוננת, השפלתה (גידופים ומשיכת השיער) והפרעה לשוטרים - מעשים מסוג דא אינם יכולים לדור עם

ענישה הצופה פני עתיד וגם לא עם ענישה בדמות צו של"צ.

אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15)**.

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40 לחוק העונשין, גם אם הנאשם מצוי בטיפול ושואף לשנות מאורחות חייו.

אני חולק על התביעה בתיק זה כי יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. עמדה זו תמוהה לאור **עברו הרלוונטי** של הנאשם הן בתחום האלימות והן בתחום הנהיגה בשכרות.

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים ועמדתי על כלל הטעמים הצריכים לעניין, מצאתי, לא בלי התבלטות, למקם את הנאשם, חרף עברו הפלילי הרלוונטי, **כעתירת התביעה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי**, וזאת לאור הטיפול שעבר ועובר הנאשם לצד יתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות נטילת אחריות, חלופי הזמן, הבעת חרטה, עמדת המתלוננת כפי שהובאה בתסקיר שירות המבחן וחסכון בזמן שיפוטי ניכר.

21. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר, ללא ניכוי ימי המעצר, שירוצו בדרך של עבודות שירות, במגבלותיו הרפואיות של הנאשם, בהתאם לחו"ד הממונה שהוגשה לתיק.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 8.5.23, עד לשעה 08:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקדת שב"ס, מחוז הדרום - יחידת עבודות השירות הסמוכה לכלא באר שבע.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים או עבירות כנגד שוטרים או נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקה משכר או סם או נהיגה בזמן פסילה.

3. קנס כספי בסך של 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.23.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, לאור האמור בסעיף 39א לפקודת התעבורה. ההגנה הצהירה בפני, בעת הקראת גזר הדין, כי לנאשם אין רישיון משכך המזכירות תראה

בפרוטוקול זה חלף הפקדה והפסילה תמנה מהיום.

5. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקה משכר או סם או נהיגה בזמן פסילה.

6. צו מבחן למשך שנה מהיום בהתאם לתסקירו של שירות המבחן.

אני מזהיר את הנאשם כי אי עמידה בצו המבחן עלול להוביל להפקעתו, חזרתו לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

7. פיצוי למתלוננת, ע"ת 2, בסך של 2000 ש"ח, שיופקד עד ליום 1.6.23.

ניתן לשלם את הפיצוי והקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאים:

בכרטיס אשראי, באתר המקוון, www.eca.gov.il, במזומן בכל סניפי בנק הדואר או באמצעות מוקד השירות הטלפוני בטלפון 073-2055000.

צו כללי למוצגים: המוצגים ככל שישנם בתיק זה - יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים, מ"י/מ"ת, הפיצוי ולאחריו הקנס יקוזזו מההפקדה הקיימת, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, במעמד הצדדים.